

КАНАРЧЕ

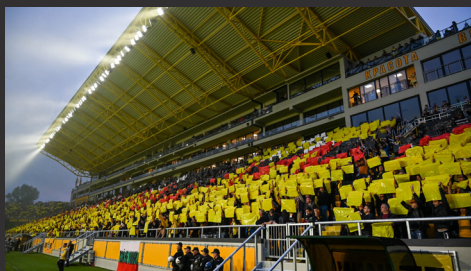
БЮЛЕТИН ЗА КРАСОТАТА, ВЯРАТА И БОРБАТА

Отново у дома!

Васил Златев

29.04.2023. Отново бяхме с приятели от детството, с които откривахме емоцията, наречена Ботев Пловдив. Отново се събрахме близо до Алекоето. Този път пихме бири в заведение, а не по пейките. Вече не сме ученици/студенти, а сме стъпили здраво в нашите професии. Някои от нас имат деца. Всички имаме бели косми. Имаме различни виждания, но не говорим за нещата, които ни разделят, а само за това, което ни обединява – любовта към Ботев Пловдив.

Отново отидохме пеш до стадиона, по така познатия път през площад Централен, Капитан Райчо и Норис-а, за да стигнем до нашия дом. По Капитан Райчо вече няма сергии, а търговски центрове, заведения и хотел, но отново има „жълто“ море. Източен отново е затворен. Влизаме на стадиона няколко часа преди мача. Пред нас стои фен, който е бил на Колежа от 60-те години

и е виждал най-доброто в историята на Ботев – шампионска титла, победи над Барселона и Байерн, златното поколение от 80-те. В същото време аз си припомням стария Колеж. Трибуните. Мястото - долу вляво на Трибуна Изток, където седяхме с големите от махалата. Тормозът цяло полувреме над противниковия вратар. Изпадането в Б група и как плаках. Сега очите ми отново се насълзват, но този път от радост и облекчение, че отново сме вкъщи.

Близо 10 години изгнание. Близо 10 години без дом. Близо 10 години без емоцията Колежа. Но ние отново сме тук. Въпреки всичко и въпреки всички – наши или ваши. Защото нищо – от некадърни управници до посредствено представяне на терена – не може да ни отнеме емоцията. Емоцията, че отново сме у дома. Емоцията, че отново сме с нашите приятели. Емоцията, че си част от нещо повече от един футболен отбор. Емоцията, наречена Ботев Пловдив!

БОТЕВ Е ВЕЧЕН – ТОЙ НЕ УМИРА!

ОТЕЦ ВАСИЛ КАШОРОВ: НА 29.04.2023 Г. СЕ ПОСТАВИ ЕДНО НОВО НАЧАЛО В ИСТОРИЯТА НА “БОТЕВ” ПЛОВДИВ

Отец Васил Кашоров е роден в град Пловдив през 1977 година. Завършва Духовна семинария в града, а по-късно и Богословски факултет. От 2005 г. е свещенослужител в храм “Свети Спас” в Пловдив. Женен, с две деца. На 29.04 с думите си той смълча и развълнува хиляди хора при освещаването на стадион “Христо Ботев”, когато всички усетиха и голямото му “жълто-черно” сърце. Изключително благодарни сме, че отец Васил се съгласи да даде кратко, но изпълнено със съдържание интервю за читателите на бюлетин “Канарче”.

Отец Васил, Вие осветихте новия стадион „Христо Ботев“ и с думите си разчувствахте хиляди хора. На какво се дължи тази емоция и какво е за вас „Ботев“ Пловдив?

Тази емоция беше породена от очакванията на хиляди привърженици на Ботев Пловдив, още повече, че тези очаквания са свързани с надеждата за възраждане на силата и авторитета на футболен клуб “Ботев” и за заемане на едно достойно място сред водещите отбори в България - там, където му е мястото. Мисля, че на 29.04.2023 г. се постави едно ново начало в историята на футболния клуб.

Изминаха почти 10 години на болка, мъка и разочарование от това, че стадионът все не ставаше и все нещо пречеше. За съжаление през тези години много от нас загубиха близки, приятели и роднини, които не можах да дочакат завършването на този уникален стадион. Тези чувства до голяма степен бяха подсилени и от спомена за големите легенди

от миналото, които вече не бяха сред нас. Това породиха тази емоция и думите, които казах при освещаването на стадиона. “Ботев” Пловдив е в моето сърце и никога няма да излезе оттам.

От кога сте привърженик на „канарчетата“ и имате ли любима случка или момент свързан с жълто-черния клуб?

Още като малко дете баща ми, Бог да го прости, ме водеше на футболните срещи. По-късно и моят по-голям брат ме взимаше с него и ме водеше на Трибуна Изток, където беше агитката на “Ботев” Пловдив - там при големите. Непринуденият контакт между хората, както и положителните емоции оставиха трайна следа и оттогава започнах да посещавам, когато имам възможност, футболните мачове на любимия отбор, където открих и много съмишленици, много приятели, с които и до днес споделяме радостните мигове и проблемите на любимия ни отбор.

Не един и два са любимите моменти. Незабравим ще остане в моите спомени големият мач през 84-та година с “Байерн” Мюнхен на “9-ти Септември”, победата през 86-та над шампиона на България - Берое с 8:1, както и онези европейски лета, когато цялото море беше жълто-черно - през 2013, 2014 и 2017 г. Това са моменти, оставили трайна диря в моето съзнание.

Девизът на „Ботев“ е „Красота, вяра, борба!“ Като човек на вярата, какво значение има тя според Вас в живота на всеки човек?

Вярата на човека определя смисъла на неговия живот. Тя е определяща за неговия мироглед и в своята дълбока същност се явява като израз на вродения стремеж към Богообщение. За вярващите хора вярата е не само убеденост в истината на Христовото благовестие, но и решимост за изпълнение на нравствените норми, които словото Божие повелява. В този смисъл девизът на “Бо-

тев” - Красота, вяра, борба изразява връзката между ценностите на този клуб и вярата в Бога. Тук е мястото да се отбележи, че по един уникален начин клубната привързаност към всеки един отбор е формирала усещането за идентичност и съпричастност към определена общност.

Как открихте за себе си вярата и кое Ви накара да се отдадете в служба на Бог?

Бог от една страна открива пътя на своите последователи, а от друга - всеки един човек проявява своя избор за това кога и по какъв начин да отговори на Божия призив. В това отношение аз изпитах благотворното влияние на семейното възпитание, което получих от моите родители и от моя дядо, който беше свещенослужител в едни трудни времена за родната ни църква. Тези обстоятелства запалиха пламъка на вярата и съвсем естествено насочиха стъпките ми към Пловдивска духовна семинария, която завърших през 1996 г. По-късно - Висш богословски факултет и така през 2005 г. бях ръкоположен за свещенослужител и бях назначен в Пловдив, в храм “Свети Спас” - на 200 м от стадион “Христо Ботев”.

Какви са Вашите наблюдения - в трудни времена като сегашните, обезверяват ли се хората или напротив, търсят подкрепа в духовните ценности и Бог?

За съжаление в тези трудни времена ставаме свидетели на все по-голямо отчуждение, агресия и разделение между хората. Тези явления провокират все по-голямо недоверие към институциите. Църквата остава може би единствената институция, която все още се ползва с по-голяма степен на доверие, затова и все повече хора търсят утеха и упование в Бог. В храма те могат да получат разбиране и съпричастност към своите проблеми и изпитания. В

тази връзка трябва да се отбележи, че напоследък виждаме и повече млади хора, които търсят не само морална подкрепа, но и желанието да приемат Светите тайнства и най-вече Светото тайнство покаяние и Светото тайнство причастие. И тук е моментът да изкажа своята огромна благодарност към всички онези фенове, които присъстваха на 29-ти на стадион “Христо Ботев” и запазиха тази огромна тишина, когато ние с моите събратя започнахме молитвите за освещаването на стадиона. Благодаря им за съпричастността, за молитвата и се прекланям пред тях!

А може ли според Вас футболът да обединява и да възпитава хората на морал и ценности?

Футболът е социален феномен и има не само състезателен характер, но може и да възпитава на такива социални добродетели като солидарност, справедливост, отговорност и патриотизъм. Не случайно именно футболните привърженици са откликвали и изразявали своята активна позиция при някои конфликтни ситуации, независимо от своята клубна принадлежност, каквато беше ситуацията преди години в село Катунца. Отделните футболни общности се оказаха единствената обществена среда, където независимо от социална, етническа

и религиозна принадлежност хората могат да се обединяват и да изразяват свободно своята позиция по всички значими въпроси и проблеми на обществото.

Какво е Вашето пожелание към привържениците на „Ботев“ Пловдив и към читателите на бюлетин „Канарче“?

Бог да дава на всички много здраве, земно щастие и небесно спасение! Мисля, че така дългоочакваното начало за любимия ни отбор е положено на 29 Април с откриването на стадион “Христо Ботев”. Пожелавам редовно да посещават футболните срещи на жълто-черните и нека заедно да посрещнем успехите, радостите и дай Боже - шампионска титла на “Ботев”.

ГОЛЕМИТЕ ОТБОРИ СА ТАКИВА И ИЗВЪН ТЕРЕНА

В минутите преди мача срещу Левски в събота от столичния клуб направиха емблематичен подарък към "жълто-черния" клуб. "Сините" подариха уникално-

то писмо от 1927 г., в което СК Ботев (Пловдив) кани Левски (София) за приятелски мач по случай откриването на паметника на патрона на клуба - Христо Ботев.

Снимка: ПФК Левски (София)

ОЩЕ СНИМКИ ОТ ОТКРИВАНЕТО НА СТАДИОН „ХРИСТО БОТЕВ“:

Бюлетин Канарче е издание на Сдружение ПФК Ботев. Сдружението е юридическо лице с нестопанска цел. То е носител и пазител на историята и традициите на футболен клуб Ботев Пловдив.

Екип: Ангел Джорапов, Бойчо Попов, Валентин Видолов, Васил Златев, Васил Киризиев, Вилияна Чаушева, Георги Влахинов, Георги Семов, Даниела Кашилска, Михаил Чомпалов.

Специална благодарност на Botev Media за използваните снимки!

За контакти:

kanarche.press@gmail.com

botevplovdiv.org

Страница на бюлетин „Канарче“